

Äntligen ett nyhetsbrev

Ni har fått vänta alldeles för länge, men här kommer äntligen ett nyhetsbrev från Nätverket Anabaptist. I det kan du läsa om konferensen i Jönköping, mennonitnördar på nätet, självförsörjande jordbruk, kristna fredsteam och ett kommande besök av Tom och Rebecca Yoder Neufeld. Dessutom får du en betraktelse om dem vi lämnar längs vägen. Jag hoppas du får inspirerande läsning.

Jonas Melin

Innehållsförteckning

En timme i kollekt - rapport från en konferens (Jonas Melin).....	2
MennoNerds - nätverket för anabaptistiska nördar (Micael Grenholm).....	4
Självförsörjande jordbruk (Ylva Bärgekörd).....	5
Christian Peacemaker Teams	5
Besök av Tom och Rebecca Yoder Neufeld (Pascal Andréasson).....	6
Dem som vi lämnar längs vägen (Dionisio Byler, övers Tom & Disa Rutschman). 7	
Har du något att berätta? (Jonas Melin).....	8

En timme i kollekt – rapport från en konferens

Av Jonas Melin

Den 21-24 februari hade Nätverket Anabaptist besök av Stuart och Sian Murray Williams från England. De var i Jönköping i fyra dagar och talade i några olika sammanhang. Den främsta anledningen till deras Sverigebesök var en konferens på temat flerstämmig församling i Allianskyrkan i Jönköping. Konferensen arrangerades tillsammans med Svenska Alliansmissionen, några Jönköpingsförsamlingar och bokförlaget Evangelie. Begreppet flerstämmig församling har lanserats på svenska genom Stuart och Sians bok med just den titeln och det handlar om att bygga församlingen så att många gåvor kommer i funktion och många stämmor får höras i församlingens liv. Under konferensen behandlades fyra olika ämnen; flerstämmigt lärande, flerstämmig gudstjänst, flerstämmig mission och flerstämmig gemenskap.

Konferensen hade ca 75 deltagare. De som rest längst kom från Malmö, Stockholm och Jokkmokk. Många av deltagarna var församlingsledare i olika sammanhang. De flesta verkade inspirerade och utmanade av den bibliskt förankrade och mycket praktiska undervisningen. Här presenterar jag ett par av de saker som togs upp.

En intressant tanke var att flytta fokus från undervisning till lärande. Det är inte bara vad som sägs som är viktigt, utan det viktigaste är vad vi har lärt oss. Stuart och Sian menar att monologpredikan har en alldeles för stor plats i de flesta församlingars liv, och att vi istället behöver tillåta mer dialog, frågor och svar och interaktion när vi undervisar och predikar, precis som Jesus gjorde. Stuart gav många praktiska tips på hur man kan göra detta i vanliga gudstjänster. Man kan t.ex. ha en kort stund av samtal i smågrupper mitt under predikan, eller man kan ha en stund då man får ställa frågor i slutet. Sådana verktyg kan utveckla både flerstämmigheten och lärandet i våra församlingar. Både Stuart och Sian använde de här verktygen under de fyra dagarna i Sverige och i nästan alla samlingar var det möjlighet till dialog, frågor och svar och avbrott för samtal i smågrupper.

Sian delade en annan utmanande tanke när hon talade om flerstämmiga gudstjänster. Det handlade om hur vi tar upp kollekt. När vi gör insamlingar fokuserar vi oftast ensidigt på pengar och det missgynnar dem som är fattiga och inte har så mycket pengar att bidra med. Sian berättade om en församling i England som förändrat kollekten så att man även kan ge annat än pengar. När det är dags för insamling delar man ut lappar till hela församlingen och på dem kan man skriva upp vad man vill ge. Det kan vara ett hembesök, en timmes trädgårdsarbete eller något annat praktiskt som man kan bidra med den kommande veckan. Sen är det en grupp från församlingsledningen som passar ihop gåvor med behov så att det som ges används på bästa sätt.

I boken Flerstämmig församling delar författarna många fler praktiska tips för hur församlinglivet kan utvecklas. Den rekommenderas varmt och kan beställas här <http://evangelie.se/>.

På fredagskvällen den 21 februari hade vi en samling omkring efterföljelse och anabaptism med ca 40 deltagare. Det var nätverkets första arrangemang i Jönköping och det skapade intresse för anabaptismen och gav nya kontakter. Det anabaptistiska nätverket växer.



Pascal Andréasson tolkar Sian Murray Williams

MennoNerds – nätverket för anabaptistiska nördar

Av Micael Grenholm

Sommaren 2013 upptäckte jag ett nordamerikanskt nätverk av anabaptistiska bloggare som kallades för MennoNerds – mennonitnördar. Det beskrevs som en samlingsplats för dem som ”totally ’geeks out’ over things related to Anabaptism”. Jag skickade en förfrågan om min engelska blogg Holy Spirit Activism (<http://holyspiritactivism.wordpress.com>) kunde få ingå i nätverket och de sa glatt ja – jag var den första utanför USA och Canada som ville vara med.

Under året som gått har MennoNerds varit till stor betydelse för Holy Spirit Activism, som dittills trots sin internationella potential varit rätt liten jämfört med min svenska blogg Hela Pingsten. MennoNerds har länkat till mina inlägg på sin blogg, facebookside och twitterkonto och ofta har andra MennoNerdar kommenterat och diskuterat mina alster – på ett väldigt respektfullt och konstruktivt sätt som ofta saknas i svenska teologiska internetdiskussioner. Mitt budskap om att anabaptism bör förenas med karismatisk tro har tagits emot med öppna armar, i nätverket finns bara en cessationist (dvs. en som tror att Andens mirakulösa gåvor upphörde med apostlarna) men han har bara blivit mer öppen för det övernaturliga efter att vi ”träffats”.

MennoNerds anordnar bloggserier som jag har deltagit i – däribland konflikten i Syrien ur ett anabaptistiskt perspektiv och mission och andlighet ur ett anabaptistiskt perspektiv. I oktober inbjöds jag även till att delta i en Google + hangout (en bättre version av Skype) om anabaptistiska samfund, som går att se här: <https://www.youtube.com/watch?v=uP12ZFZpxgQ> Amerikanerna var väldigt nyfikna att höra mitt perspektiv eftersom jag förklarade att det inte finns anabaptistiska samfund i Sverige, men anabaptismen är ändå rätt populär bland vissa kretsar i och med sin betoning på fred och rättvisa.

I höst kommer MennoNerds också släppa sin första bok: *A Living Alternative: Anabaptist Christianity in a Post-Christendom World*. Denna antologi kommer som titeln antyder beskriva anabaptismens relevans i ett sekulärt samhälle där kyrkan inte längre dominerar det politiska livet, ”post-Christendom”, tankegångar som lånats av den brittiske anabaptisten Stuart Murray som också kommer skriva förordet till *A Living Alternative*. Jag bidrar till boken med ett kapitel om karismatisk anabaptism, hur fred och rättvisa kan förenas med tecken och under.

Som ni förstår är jag väldigt glad och tacksam att få vara en del av MennoNerds och kan verkligen rekommendera alla som är intresserade av anabaptism att följa deras hemsida, facebook och twitter. Har ni en hemsida där ni skriver regelbundet på engelska kan jag verkligen rekommendera er att ansluta er till nätverket också. Be gärna att MennoNerds får bli till ännu större välsignelse, att fler upptäcker anabaptismens radikala kristendomsform genom dem och att Gud ska öppna ännu fler dörrar för oss.

Självförsörjande jordbruk

Av Ylva Bärgekörd

Vi är en grupp kristna som vill börja driva ett jordbruk med strävan efter en så hög självförsörjningsgrad som möjligt. Vi skulle gärna vilja komma i kontakt med andra med samma vision som redan driver ett jordbruk eller har planer på en alternativ livsstil av det slaget. Viljan finns hos oss, men ännu inte all kunskap. Kanske vi kan ha hjälp av varandra?

Maila gärna eller sms:a Ylva. y.bargaskord@gmail.com, 0707-928268.

Christian Peacemaker Teams

Christian Peacemaker Teams (CPT) i Europa håller på och undersöker möjligheten att sända team till gränsen Grekland-Turkiet där tusentals flyktingar och migranter utsätts för våld och trakasserier. I april var en delegation på sex personer där i 10 dagar. (Två personer var där en vecka i jan-feb.)

Man kan läsa om detta viktiga projekt här:

<http://cptgreece.wordpress.com/2014/02/19/a-trip-to-the-edge/>

Där kan man också se hur man kan stödja det. German Mennonite Peace Committee är med och stödjer detta.

Om du vill veta mer om CPT kan du läsa här: <http://cpt.org/>

Här finns CPT Sverige: <http://cptsverige.blogspot.se/>

Besök av Tom och Rebecca Yoder Neufeld

Av Pascal Andréasson

Den 22-26 oktober besöker Tom och Rebecca Yoder Neufeld från Kanada oss här i Sverige. De är ganska välkända inom den mennonitiska kyrkan och Rebecca är också dotter till teologen John Howard Yoder. Tom är pensionerad professor i Nya testamentet och har undervisat vid Conrad Grebel University College i University of Waterloo sedan 1983. Han har också skrivit böcker, bl.a. en kommentar till Efesierbrevet och en studie om nya testamentets syn på våld. Rebecca har arbetat mycket med invandrare och invandrarfrågor i USA och på olika sätt varit aktiv i lokalt församlingsarbete. Under ett par månader gästar de det anabaptistiska nätverket i Storbritannien och gör också en avstickare till Sverige (och eventuellt Norge). Paret kommer att besöka flera olika städer och platser men detaljer kring detta arbetar vi med för närvarande i ledningsgruppen. Troligtvis blir det besök i Göteborg, Örebro, Stockholmsområdet och Härnösand men vi återkommer med mer information i nästa nyhetsbrev.



Tom och Rebecca Yoder Neufeld

Dem som vi lämnar längs vägen

Av Dionisio Byler · Översatt av Tom & Disa Rutschman

Detta är en förkortad artikel från El Mensajero, elektronisk tidning för Anabaptister, Mennoniter och Brethren in Christ i Spanien. Den är skriven av Dionisio Byler och översatt och sammanfattad av Tom och Disa Rutschman.

Dionisio Byler bor i Burgos, Spanien och är lärare i Nya Testament och grekiska vid det evangeliska seminariet SEUT i Madrid. Han var pastor i en lokalförsamling som startade på 70-talet som en egendomsgemenskap. Han har skrivit ett flertal böcker på spanska och arbetar för Mennonite Mission Network.

Med åren har jag börjat inse det som verkar vara oundvikligt för människan – i alla fall oundvikligt för mig – är bristen på medkänsla, som i grunden är en brist på kärlek. Det handlar inte om att ha onda avsikter, eller att vilja göra någon ont. Ibland är det våra goda avsikter som leder oss att säga något som upplevs fördömande av andra. Själv har jag sårat människor som jag älskar under hela mitt liv. Och även sådana jag inte har lärt känna så väl, oftast utan att mena något illa. Jag har sårat med mina ord, mitt tonfall och i det jag skrivit.

Det jag finner speciellt besvärande är att den gåva jag har fått att kunna uttrycka mig med ord och som den Helige Ande använder när jag predikar och skriver för att uppmuntra, också kan vara en stötesten. Vilket risktagande från Guds sida. Att ge oss andliga gåvor som Gud vet kommer att användas till gott och till ont. Jag blir förbryllad. Jag vet att jag inte har önskat denna gåva för att förstöra. Men jag har en misstanke att förmågan att bygga upp och välsigna andra har en sorts ”mörk sida”.

Jag ser detta i min läsning av Bibeln, där många av de mest lysande huvudpersonerna som lyder Gud vilja sedan oväntat är olydiga. I mörkret förstör de det som de hade gjort i ljuset. Det borde trösta mig, att om det var svårt för dem, varför skulle jag tro att det inte kunde hända mig också? Men tanken tröstar mig inte; den bara bidrar till min förvirring.

Det plågar mig att jag har lämnat andra människor längs vägen. När jag börjar se personer som "ett problem" eller "ett hinder" är det jag som är ett problem och ett hinder. Mitt uppdrag i detta liv är att välsigna andra och erbjuda Guds ljus och evigt liv, inte att stänga dörrar eller väcka fiendskap. Och faktiskt gäller det för alla Kristi efterföljare. Jag antar att alla har sårat någon annan någon gång. Var och en har sårat någon, varit okänslig på något sätt.

Vad ska vi göra åt det?

Mina vänner, vad kan vi göra åt det? Min erfarenhet är, att när jag har märkt att jag har behandlat någon illa, eller inte visat respekt, eller sårat någon, har jag alltid mått dåligt. Guds Ande inom mig är chockad, kränkt, och tillrättavisar mig. Men om jag har ödmjukat mig och bitt om förlåtelse, har jag aldrig känt mig illa till mods. När jag har gjort upp med den jag har sårat, har jag känt mig renare, mer i harmoni med min Gud. Om sedan personen i fråga

förlåter mig, känner jag mig överlycklig. Guds Ande jublar. Så lätt det var! ”Ty var och en som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.” Det står redan så i bibeln! (Lukas 14:11)

Var ödmjuk och erkänn att du har gjort fel om du har sårat någon. Du får då ett inre lugn och frid med Gud, samtidigt som du förhoppningsvis kan återuppbygga den skadade relationen. Att ångra sig och be om förlåtelse är nästan aldrig det vi spontant känner för, men det brukar vara vad den Helige Anden ber oss att göra om vi är villiga att lyssna. Det kan vara svårt, men det är aldrig omöjligt. Förmågan att ångra sig var det som förde oss till Gud i början av våra kristna liv.

Har du något att berätta?

Kom ihåg att du har möjlighet att nå alla i nätverket genom nyhetsbrevet. Har du något att berätta? Vi planerar att skicka ut nästa nyhetsbrev på sensommaren 2014. Bidrag tas emot fram till den 31 juli. Här är något av det som man kan bidra med:

- γ Boktips och recensioner med anknytning till anabaptismen.
- γ Personliga reflektioner om varför anabaptismen är viktig för dig.
- γ Berättelser om kontakter med anabaptister runtom i världen.
- γ Rapporter om saker som händer i Skandinavien med anknytning till anabaptismen.
- γ Inbjudningar till konferenser, seminarier, aktioner och annat som anknyter till anabaptismen.
- γ Annat som ni vill dela med er av.

Jonas Melin

jonas@mariannelund.nu

070-6929818